

năng võ thuật của hắn càng vững.

Nicôn vừa dập cửa xe thì một cô gái xinh đẹp từ lề bên phải, tạt qua đường, dừng lại bên hắn. Với truyền thống lịch sự của nam giới tây phương, hắn cúi đầu chào nàng để đáp lại nụ cười tươi như hoa hồng nở của nàng. Nhưng nàng lại hỏi hắn :

— Ông là Nicôn của C.I.A. ?

Nicôn hơi tái mặt. Hắn đoán biết là sấm sét sắp nổ, song hắn vẫn giữ bình tĩnh. Cô gái vui vẻ nói với hắn :

— Ông Nicôn à...chúng tôi không làm gì ông đâu. Nghe nói ông từ Đức qua đây để giúp hoàng tử Phakanvong nên chúng tôi chỉ đến làm lễ trình diện. Yêu cầu ông chuẩn bị.

Nicôn dựa lưng vào hông xe Volkswagen :

— Có muốn gì ?

Cô gái xua bàn tay đeo găng bằng voan đen đè hờ những kẻ ngón da trắng mịn mướt :

— Ông đừng rút súng, cảnh sát thấy được thì phiền lắm. Vì nghe nói ông là võ địch quyền Anh nên chúng tôi muốn xin thụ giáo.

5 tên tú gương đã vây quanh Nicôn. Hắn giới thiệu thật đầy, song hắn chưa đạt tới trình độ đánh ngã một đám đông. Hắn đã quan sát đối phương để tìm nhược điểm nhưng 5 gã đàn ông không hề đã

kết chặt như bức tường thành. Hắn đành tung quả đĩa-rét vào đĩa gần nhất. Trái dấm cực kỳ lợi hại rớt trúng hàm, nhưng đối phương chỉ hơi lão đảo.

Nicôn bèn dấm móc tên đứng bên phải. Một lần nữa, đòn của hắn đã trúng đích. Nếu là kẻ khác thì cú móc vào hông đã làm lợi sườn. Vậy mà đối phương vẫn tiếp tục cười nói khời khời. Thất kinh, Nicôn quay sang trái. Hắn vận dụng hết sức lực vào cánh tay, quai ngược lên. Bình một tiếng mạnh, đối phương lãnh trọn giữa ngực. Trời đất ơi...Nicôn cảm thấy xương nắm tay đau nhói trong khi đối phương nghiêng mình, dáng điệu phây phây, cài lại nút áo sơ-mi bị tuột.

Ba trái dấm thần tốc và ác liệt được phóng ra trong vòng mấy giây đồng hồ là toàn thể vốn liếng tấn công của đặc phái viên C.I.A, Nicôn. Xưa nay, đối phương chỉ ăn một đòn là khụy. Quyền Anh gồm mấy thế đánh căn bản, dấm nhanh, dấm trúng và dấm mạnh thì thắng, chứ không bay bướm kỳ dị như võ Tàu hoặc võ Nhật. Bùa phép của Nicôn đã hết, hắn phải tháo chạy bằng bất cứ giá nào, nếu không..

Nhưng Nicôn chưa kịp thực hành ý định thì 5 gã khổng lồ đã đặt ra, nhường lối cho cô gái da

trắng môn môn. Nàng gât gù :

— Ông Nicôn à... tài nghệ của đặc phái viên C.I.A. chỉ có thể thôi ư ?

Nicôn tức ứa máu. Trong cuộc đời ngang dọc mục hạ vô nhân của hắn, đực rựa nào xấc lão với hắn đều bị hắn đánh bẽ mặt. Hắn không nhận được ai. Song hắn lại không có đủ can đảm hành hạ giống cái. Địch quả khôn ngoan... họ đã dùng đàn bà đẹp để mánh mỗ hắn. Hắn đành ngậm miệng, máu nóng chạy rần rần.

Giọng nói coi trời bằng vung của cô gái vẫn rót vào tai đặc phái viên bạch chiến bạch thắng C.I.A. :

— Em thành thật khuyên ông, ông Nicôn à... ông nên quay lại Tây Đức thì hơn. Tài võ của ông được liệt vào hạng A của C.I.A, nghĩa là hạng nhất 5 người đứng đứng trước mặt ông mới là trung-đẳng của Thiếu Lâm quyền. Võ nghệ hạng A còn thua xa trung-đẳng của chúng tôi thì làm cách nào thắng nổi cấp thượng đẳng và siêu đẳng, hả ông Nicôn ? Ông chưa đánh ngã được một nhân viên trung đẳng thì còn... lâu mới đánh ngã được cả 5. Mà ông biết chúng tôi có ở đây bao nhiêu nhân viên trung đẳng không ? Gần hai chục người. Võ công Thiếu Lâm gồm 4 đẳng, từ sơ đến siêu, muốn

là thượng đẳng phải luyện tập từ 12 đến 15 năm liên tục, siêu đẳng từ 18 đến 22 năm liên tục, ông chưa hạ nổi một nhân viên trung đẳng của chúng tôi vậy mà cả hai chục nhân viên trung đẳng hợp lại cũng chưa dám ti toe với cấp siêu đẳng, vì giới lắm họ chỉ chịu đựng được một phần tư hiệp. Ông Nicôn à, người chỉ huy chúng tôi ở đây là một võ sư Thiếu Lâm siêu-đẳng. Một sự nhẹn là chín sự lành, phải không ông ?

Nicôn giả vờ coi đồng hồ :

— Tôi có hẹn, Cô còn giảng dạy gì nữa, nếu hết rồi thì mở đường cho tôi đi.

— Chúng tôi biết ông có hẹn với ai.

— Vâng, cô chủ số nhà 13 đang chờ tôi. Tinh tôi vốn đúng hẹn. Điều tôi sợ nhất là lỡ hẹn với đàn bà.

— Lần này, không ai phiền trách ông đâu. Ông sẽ nói với họ là gặp chúng tôi ngoài đường.

— Cô là cộng sự viên của Anton ?

— Dĩ nhiên. Ông Anton là võ sư siêu-đẳng. Sức lực của ông, Anton búng nhẹ là lăn kềnh. Vì vậy, Anton không thèm ra mặt giao đấu với ông. Lát nữa, ông hãy nói lại như thế.

— Nói lại với ai ?

— Ông Nicôn à... ông còn giả vờ làm gì ? Ngoài cô Phù Dung ra, trong nhà số 13 còn một người đàn ông đang đợi ông. Người đàn ông này là đại tá Văn Bình, Z.28. Ông Si-mít cũng như ông Hoàng biết trước ông không đủ tài đương đầu với Anton nên đã triệu thỉnh đại tá Z.28. Tuy nhiên, Anton coi Z.28 là đồ bỏ.

Gân bàn tay của Nicôn run run. Hắn muốn tát vào cái miệng xinh xẻo ấy. Hắn giữ bình tĩnh hết nổi. Dầu sau này quần hùng trong làng điệp báo liệt hắn vào hạng vũ phu hắn cũng chẳng cần. Song Nicôn chỉ dám trưng trị cô gái trong tưởng tượng, chứ không thể thực hiện bằng hành động. Vì hắn chưa kịp giơ tay thì cô gái đã bước lùi, vòng vây kiên cố, khép chặt lại, và đầu dây lạnh lạnh giọng nói ồm ở cột nhà của con quỷ cái :

— Ông Nicôn à... ông là vô địch quyền Anh nên am tường mọi thế đấm, nếu tôi không lầm, ông có thể đấm nát cánh cửa. Cách đây 6 năm, ông đã làm mọi người ở tổng hành doanh C.I.A. tại Langôlê khiếp đảm vì bằng thôi sơn tay trái ông đấm nát cánh cửa gỗ dày trong văn phòng ông phó giám đốc phụ trách hành động hải ngoại. Nghĩa là ông rất giỏi môn đấm. Hôm nay, Anton muốn cho ông thấy là môn đấm của ông thuộc loại tồi. Ông từng phục vụ ở Hồng Kông và Đại Loan,

ông lại bập bẹ tiếng tàu nên ông phải biết cái được Tây Phương nhắm mắt ca tụng là võ Hồng Mao với đủ loại vô địch quốc gia, lục địa, thế giới, thật ra chỉ là một môn nhỏ bé trong quyền Thiếu Lâm. Võ Tàu gồm tam pháp quy môn, nghĩa là có 3 bộ, pháp, thủ và cước, mỗi bộ chia ra nhiều môn, quyền Anh là một trong 42 môn trong bộ thủ. Hồi nãy... ông Nicôn trở tài đấm móc quyền Anh, giờ đây, ông thử ném mùi đấm móc của võ Tàu xem sao.

Đặc phái viên Nicôn vội bước xéo, song một gã khổng lồ đã vọt lên. Trái đấm của hắn lớn bằng trái bưởi bắn vào hông hắn, lệ làng không kém trái bóng ping-pong trên bàn đấu giải quốc tế. Hắn vận mình để tránh. Nhưng Nicôn chỉ tránh được quả móc bên tả trong khi quả móc bên hữu đã phang giữa mạng sườn. Trong những ngày tập rượt trước khi thượng đài, hắn đã lãnh hàng trăm cú đấm sấm sét vào mạng sườn. Kẻ đấm hắn thường nặng hơn hắn cả chục kí trở lên, vậy mà hắn vẫn coi như gã ngựa. Anh em trong lò luyện võ đã phải ngả nón khen ngợi hắn là có bộ xương sườn bằng thép cứng.

Nicôn dinh ninh quả móc bên hữu chỉ có thể làm hắn loạng choạng là nhiều nhất, Hắn không hề

đối phương thi thố một phép đánh kỳ bí. Gọi là dấm móc có khác, Nicôn có cảm giác như bị một cái móc khổng lồ nâng bổng lên không, rồi hất nhào xuống đất. Kết quả là hắn bị đánh văng từ vỉa hè, qua cốp xe Vónvagen, sau cùng nằm chổng bốn vó trên mặt đường.

Tuy bị đau rần thân thể Nicôn cũng không được nằm yên. Hai gã khổng lồ đã kéo hắn dậy, hắn nhăn mặt, khập khiễng bước vào trong lều. Cô gái da trắng mơn mớn rút khăn mù-soa, âu yếm lau những giọt mồ hôi, dính máu và bụi trên trán hắn :

— Ông Nicôn à...em xin ông tha lỗi...chắc ông bị đau lắm, song đó không phải do bạn em nặng tay với ông. Antôn đã dặn dò không được làm ông bị thương. Ông bị đau là vì thế dấm đặc biệt của Thiếu Lâm quyền. Ông thấy chưa ? Bạn em một võ sĩ trung đẳng, chỉ dấm một cái, ông đã bay qua cốp xe, nếu võ sư siêu đẳng Antôn dấm ông thì không biết ông sẽ bay đi đâu nữa. Ông Nicôn à...em nghe nói ông đã có gia đình, ông lại có mấy đứa con xinh như búp-bê, và có cả một tòa nhà rộng, đầy tiện nghi ở miền quê Hoa thịnh Đốn...ông tiếp tục cứng đầu, Antôn dấm ông thì ông sẽ hết hy vọng trở về... ❁

Nicôn mím miệng, hai bàn tay nắm lại thật chặt để khỏi ngất xỉu. Không phải hấn ngất xỉu vì đòn đánh quá nặng. Chẳng qua vì hấn quá tức tối, cô gái quý cái đã dùng những tiếng nặng như chì. Mặc dầu nàng nói đúng—hấn quả không đủ sức so tài với Antôn và lũ thuộc viên võ nghệ cao cường trong Quốc Tế Tinh Báo Sở và mặc dầu hấn mong về với vợ con, với ngôi nhà khang trang hơn là buồng bình để ăn đòn tan xương nát thịt. — hấn vẫn cảm thấy tim gan đau nhói. Tự ái nam nhi đã bị va chạm trầm trọng. Hấn giương cặp mắt tóe lửa nhìn cô gái không chớp.

Cô gái cười ròn ròn :

— Ông Nicôn à...hai thế dấm vừa rồi là thôi sơn hữu dục và thôi sơn ưng trảo. Bộ thôi sơn gồm 8 môn dấm cả thấy, lần này, chỉ mời mời ông thưởng thức 2 môn dấm móc. Và lần này chỉ mời dấm móc phủi bụi. Lần sau, bạn tôi sẽ dùng lực, chứ không nhân nhượng nữa đâu.

Đôi sang giọng đồng dục, cô gái quay mặt ra lệnh cho bọn đàn ông bị thịt :

— Nào, chúng mình tiễn ông bạn Nicôn đến tận cửa. À, nhớ bấm chuông đằng hoàng đấy nhé!

